

ΑΙ ΜΟΥΣΑΙ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

Διευθυντής, ΛΕΩΝΙΔΑΣ Χ. ΖΩΗΣ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΝΕΟΤΗΤΑ ΜΟΥ

ΕΙΣ ΤΟΥ ΡΟΔΗ

Είχομεν κατασκηνώσει εκεί κατά τὸ 1873.

Ρόδης ὠνομάζετο ὁ διευθυντής τοῦ Μεγάλου Καφε-
φενείου καὶ Ζαχαροπλαστείου—τοῦ προωρι-
σμένου νὰ χρησιμεύσῃ ὡς Θέατρον καὶ κατόπιν ὡς
σταθμὸς τῆς χωροφυλακῆς—κειμένου παρὰ τὴν ἀνα-
τολικὴν πλευρὰν τῆς Πλατείας τοῦ Γεωργίου.

Ὁ Ρόδης, μὲ τῶν ἡμερῶν, ἐνεφανίσθη εἰς Ζάκυν-
θον. Ἦρχετο ἐκ Πατρῶν. Ἦτο, ὡς φαίνεται, ὁ ἄν-
θρωπος ἐπιχειρηματίας. Καὶ ἐπειδὴ, κατὰ τὴν ἐποχὴν
ἐκείνην, ἐν Ζακύνθῳ δὲν ὑπῆρχον συστηματικῶς συνη-
νωμένα κομψὰ καπνοπωλεῖα καὶ ποτοπωλεῖα, συνέ-
στησεν εἰς μίαν γωνίαν, παρὰ τὴν Ἀγορὰν, κομψὸν
Καπνοπωλεῖον καὶ Ποτοπωλεῖον. Ἄλλως τε, κατὰ τὴν
ἐποχὴν ἐκείνην, ἐδούλευε τὸ ὀκτὼ καὶ δύο καὶ τὸ
τέσσερα καὶ ἓνα, ἦτο δὲ εὐκόλος καὶ ἐπικερδὴς
ἡ ἴδρυσις τοιούτων καταστημάτων, διότι ὅλοι, τότε, ἡ-
γόραζον ζυγισμένον τὸν καπνὸν ἀπὸ τοὺς καπνο-
πώλας! . . .

Τὸ κοινὸν τῆς Ζακύνθου—τὸ γνωρίζετε ὅλοι οἱ Ζα-
κύνθιοι καλλίτερα ἀπὸ ἐμὲ—εἶε φιλόξενον, πρὸ παν-
τὸς ὅμως ὑποστηρίζει καὶ συνδράμει τοὺς ξένους. Καὶ ὁ
Ρόδης, ὡς ξένος, δὲν ἦτο ζήτημα ὅτι ἔπρεπε νὰ ὑπο-
στηρίχῃ. Καὶ εἰς τοιοῦτον μάλιστα βαθμὸν, ὥστε, μετὰ
παρέλευσιν ὀλίγου χρονικοῦ διαστήματος, ἀφῆκε τὸ
πρῶτον, παρὰ τὴν Ἀγορὰν, κατάστημά του καὶ μετε-
κοιμήθη εἰς τὸ Γεφύρι—ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἦδη Κάλβου
—καὶ εἰς νέον γωνιαῖον κατάστημα.

Νομίζω, ὅτι τὸ ἔχω ἐμπρὸς μου τὸ μικρόν, μὲ τὸν
χαμηλὸν ὄροφόν του, Καπνοπωλεῖον καὶ Ποτοπωλεῖον,
μὲ τὸ ἀπαστράπτον καὶ κατάλευκον ἐπὶ τῆς πύλας
μάγαρον ἐπὶ τοῦ ὁποίου δέξας καὶ δορυβαδῶς ἀντή-
χουν τὰ μακρότατα καὶ χονδρικοῦ πέτρα ἀνὰ πᾶσαν

ζυγίσιν παραγγελίας πελάτου, ὡς καὶ τὸ δεξιᾷ τῷ εἰ-
σερχομένῳ ἐκ τῆς Πλατείας τοῦ Ποιητοῦ λευ-
κοχρωματισμένον ἱκρίον, τὸ σχηματιζόμενον διὰ δύο
σειρῶν βαρελίων μικρῶν, τῶν ὁποίων τὸ ἐμπροσθεν μέ-
ρος μόνον ἐφαίνεται, ἐν τῷ μέσῳ δὲ αὐτῶν καὶ κλιμα-
κηδὸν ἴσταντο ἀκλόνητοι καὶ παρατεταγμένοι αἱ φιά-
λαι μὲ τὰς κομψὰς ἐτικέτας των, πλήρεις καὶ αὐ-
ταί τετριπλαινγγίων ποικιλοχρῶν ποτῶν διὰ τὴν λια-
νικὴν πώλησιν. Ἐπὶ τῶν βαρελίων ἀνεγράφοντο, διὰ
κομψῶν κεφαλαιωδῶν στοιχείων καὶ κυκλοειδῶς, αἱ διά-
φοροι ὀνομασίαι τοῦ Πατρινοῦ νέκταρος, τοῦ ἐν αὐταῖς
περιεχομένου.

Παρέλειψα ν' ἀναφέρω, ὅτι ὁ ἐπιχειρηματίας ἐκεῖνος
δὲν παρέσυρε μόνον τοὺς πελάτας καπνιστὰς καὶ ποτοπό-
τας ἐπὶ τῇ ιδιότητι του ὡς ξένος, ἀλλ' ὅπως παρασύρον-
ται εἰς ὀλοκαύτωσιν ἢ πεταλοῦδες—διὰ τοῦ φωτός δη-
λαδῇ. Διότι, πράγματι, ἐφώτιζε τὸ κατάστημά του δι' ἁ-
πλότου φωτισμοῦ κομψῶν λαμπῶν πετρελαίου, ἐνῶ
τότε τὰ περισσότερα τῶν καπνοπωλείων ἐφωτίζοντο, ἂν
ὄχι ἀκόμη μὲ τὰ προαιώνια δρεχάλκινα καντηλιέ-
ρια, ἀλλὰ, κατ' ἀνώτατον ὅρον, μὲ δύο κοινοτάτας λάμ-
πας πετρελαίου μικροτάτης φωτιστικῆς ἐντάσεως, ὑπεν-
θυμιζούσης τὰ Νυμφία τῆς Μεγάλης ἐβδομάδος.

Καὶ τοιουτοτρόπως, ὅλοι ἔτρεχον εἰς τοῦ περιποιητι-
κοῦ καὶ φιλοπροόδου Ρόδης, προτιμῶντες, παντὸς ἄλλου,
τὸν ξένον ἐπιχειρηματίαν καὶ ἀνακράζοντες συναντῶμε-
νοι :

— Πάμε στοῦ Ρόδης νὰ πούμε ἓνα ρακί !

×

Ἡ ὑποστήριξις ἐξηκολούθει γενναϊότατα παρεχομένη
πρὸς τὸν Πατρινὸν καταστηματάρχην καὶ θὰ ἦτο ἀφεύ-
κτως τόσο μεγάλη, ὥστε ἀπεφάσισεν οὗτος νὰ εὐρύνῃ
τὸν κύκλον τῶν ἐπιχειρήσεών του. Καὶ μίαν ἡμέραν, ὁ
Ρόδης παρουσιάζεται διευθυντής καὶ ἰδιοκτητῆς πλέον
τοῦ Μεγάλου Καφεφενείου καὶ Ζαχαροπλαστείου, περὶ τοῦ
ὁποίου προανέφερον.

Ἦτο, πράγματι, εὐρύτατον καὶ κενὸν εὐπρεπὲς καὶ
περιποιημένον τὸ κατάστημα ἐκεῖνο. Ἀλλ' ἐν καὶ εὐρί-

σκετο ἐπὶ τῆς Πλατείας τοῦ Γεωργίου, ἐν τούτοις, τὸ μέρος ἐκεῖνο ἦτο κεντρικὸν μὲν, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ ἀπόκεντρον. Καὶ ὁ Ζακυνθὸς, ὡς γνωρίζετε, θέλει νὰ βλέπῃ καὶ νὰ παρατηρῇ τὰ πάντα καθήμενος. Ἐκτὸς τούτου, τὸ Νέον τοῦ Ρόδη Κατάστημα εἶχε μεγάλον ἀντίπαλον τὸ ὠραῖον Ζαχαροπλαστεῖον τοῦ Χλούμπα, τὸ εἰρискόμενον τότε ἐπὶ τῆς Πλατείας τοῦ Ποιητοῦ, καὶ ὑπὸ τὴν οἰκίαν Κοντονῆ. Ἀναμφιβόλως, τὸ ἀντίπαλον ἐκεῖνο κατάστημα ἔκειτο εἰς περαστικὸν μέρος, πρὸ τοῦ ὁποίου πολυμορφὰ γεγονότα ἐξετυλίχθησαν καὶ ἀπειράριθμοι ἐθνικαὶ καὶ πολιτικαὶ διαδηλώσεις διήλθον ἐκεῖθεν, αἱ τελευταῖαι ὧν ὁποίων, μὲ τὰ τόσα σμπάρα των τοῦ εἶχον καταυντρίψει ἐσωτερικῶς τὰ ὠραῖα ἐπιπλα καὶ ἐξωτερικῶς οὓς λευκοτάτους τοίχους.

Ἀλλὰ καὶ αἱ Λέσχαι ἦσαν οἱ φοβερώτεροι ἀντίπαλοι τοῦ Ρόδη, διότι, ὁ καλὸς κόσμος, διὰ τὸν ὁποῖον ἴδρυσεν οὗτος τὸ Καφφενεῖον καὶ Ζαχαροπλαστεῖόν του, δὲν εἶχεν ἀνάγκην νὰ πηγαίῃ εἰς τοῦ Ρόδη. Ἐπερνε τὸν καφέ του ἢ ἔπαιζε τὸ σμπάραϊ καὶ τὸ κουϊντίλιο του εἰς μίαν ἀπὸ τὰς Λέσχας ποῦ ἦτο συνδρομητῆς, καὶ ἀνεχώρει μὲ τὰ παστιτσότα ἢ τὰ παξιμάδια τοῦ Μπαμπούλου, διπλωμένα εἰς τὸ χαρτὶ, διὰ τὰ ὁποῖα ἐμάχετο ἐπὶ δλόκληρον ἀπόγευμα νὰ κερδίῃ.

Καὶ τοιοῦτοτρόπως παρῆλθεν δλόκληρος ὁ χειμὼν, αἱ δὲ εἰσπράξεις τοῦ Ρόδη, ὡς εἰκάζεται, δὲν ἀνταπεκρίνοντο πρὸς τὰ ἔξοδά του. Ἐν τούτοις, ὁ ξένος ἐπιχειρηματίας ἐφρόντισεν, ἅμα ὡς ἐμύρισε ν' ἀνοιξῇ, νὰ συγκροτήσῃ ὀλιγάριθμον ἄλλ' ἐκλεκτὴν ὀρχήστραν—διότι τὴν ἐποχὴν ἐκεῖνην εἰς τὴν Ζάκυνθον ὑπῆρχον καὶ καλὰ βιολιά καὶ καλοὶ μουσικοί—ὅπως τέρπῃ τοὺς φιλομούσους Ζακυνθίους, οἱ ὁποῖοι, ἐπωφελοῦμενοι τῆς περιστάσεως, ἀπελάμβανον τῆς θείας Τέχνης ἀνεξόδως μὲν, ἀλλ' ἐν ὀρθοστασίᾳ. Καὶ οὕτως ἡ ὀρχήστρα του ἔπαιζε πολὺ ὠραῖα τὸ Ἀηδόνι τοῦ Στράους, τὸ ὁποῖον ἡ τότε Φιλαρμονικὴ Ζακύνθου, ὑπὸ τὸν μουσικοδιδάσκαλόν της Δελουίγκη, ἔπαιζεν εἰς τὴν Πλατείαν τοῦ Ποιτοῦ μὲ τὸν ὠραῖον μουσικὸν χρωματισμόν της καὶ προεξάρχοντος τοῦ μακαρίτου Λαγουνάρη. Τούτου τὸ φλάουτον ἢ τὸ δτταβίνον ἔκαμνε τότε θαύματα κατὰ τὰς σελινοφωτιστοὺς νύκτας, κατὰ τὰς ὁποίας ἡ σερενάδες ἐνανούριζον γλυκύτατα τὴν Δέσποιναν τῶν Ρεμβασμῶν καὶ τῶν Ὀνείρων τῶν ἐραστῶν. Ἀλλὰ καὶ τὸ ἕτερον τοῦ συρμοῦ βάλσερ ἔπαιζεν ἡ ὀρχήστρα τοῦ Ρόδη, τοῦ ἰδίου συνθέτου Στράους. Εἰς τὰς ὀχθὰς τοῦ Δουνάβεως, διὰ τοὺς ἐν ὀρθοστασίᾳ, ὅμως ὀλίγους νεαροὺς θαμῶνας τοῦ Ζαχαροπλαστείου καὶ Καφενείου καὶ τὰς κενὰς τραπέζας αὐτοῦ!

Ἀς ὑπομνήσωμεν, ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, εἰς τὰς κυρίας δὲν ἐπετρέπετο ἢ ἐν τοῖς Καφφενείοις καὶ Ζαχαροπλαστείοις ἐμφάνισις, καὶ ὅτι, τὸ κρεσπάκι καὶ τὸ καπελλομάντηλο δὲν διεκρίνοντο ἄλλοῦ, παρὰ μόνον εἰς τὸ καφενεῖον τῆς Πέτροινας καὶ εἰς τοῦ Μανθαλίου διὰ τὴν κατάποσιν τῆς ἀφρώδους τσιτσιμπύρας μὲ βύσσινο, ὅταν ἐπρόκειτο

περὶ πολυτελείας ἢ κουβαρνταλικιοῦ. Καὶ εἰς τὰ μέρη ταῦτα, ἡ συνάθροισις ἐγένετο κατὰ τὰς ἐτησίους ἐπισήμους ἐαρινὰς ἐορτάς, καὶ ἀποκλειστικῶς κατὰ τὴν ἐορτὴν τῶν Ἀγίων Πάντων, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀνεφύοντο, ἐκεῖ, παρὰ τὴν Καλύβαν καὶ τὰ σκεπασμένα μὲ τέντες πανηγύρια—τὰ στολισμένα τῇ καταβολῇ τῶν γειτόνων, μὲ δάφνας, μύρτους, εἰκόνας, μαγδήλια, ζωνάρια μεταξωτὰ κλ. ἐνίσσε καὶ κάπατε ἀγύριστα πρὸς τοὺς ἰδιοκτητὰς των. Ἐκ τοῦ κομποῦ τότε κωδωνοστασίῳ τοῦ Ναοῦ τὸ ταμποῦρλο καὶ ἡ νιὰ καραῖ παίζε διαφόρους χοροὺς καὶ μελωδίας, ἐκ τῶν ὁποίων διεκρίνετο τὸ ἄσμα τοῦ συρμοῦ «μὲ σαράντα πέντε παλληκάρια θὰ σὲ κλέψω Μαριγώ».

Καὶ εἰς τὰ μέρη, τὰ ὁποῖα ἀνεφέρομεν, ἐφοίτων καὶ τὰς λοιπὰς ἐαρινὰς ἐορτάς, καθὼς καὶ τὰς Κυριακάς, αἱ κρεσποφοροῦσαι ὡς καὶ αἱ μαντηλοκαπελλοφοροῦσαι. Ἡ ἐποχὴ ὅμως καὶ ὁ νέος πολιτισμὸς ἐπέφερον, εὐτυχῶς, τὴν πρὸ πολλοῦ ἐμφάνισιν τῶν Κυριῶν εἰς τὰ ζαχαροπλαστεῖα, τὰς λέσχας καὶ αὐτὰ τὰ καφφενεῖα, ἀφοῦ ἐννοεῖται, ἐφρόντισαν νὰ καλύψωσι μὲ τὰ Χρονικὰ πλέον τοῦ τόπου τὰ τεκτοσκεπασμένα πανηγύρια, τὰ κρεσπάκια καὶ τὰ καπελλομάντηλα καὶ ἀναπληρώσωσι τὰ δύο τελευταῖα μὲ καπέλλα, μικρὰ καὶ μεγάλα, ἀναλόγως τοῦ συρμοῦ, τῆς ἐποχῆς καὶ τῶν βαλαντίων.

Καὶ ἂν ἡ νῦν παρατηρουμένη πλήμμυρα τῶν καπελλοφερουσῶν κυριῶν εἰς τὰ διάφορα κέντρα ἐσυνειθίζετο καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Ρόδη, ἀναμφιβόλως τὸ Καφφενεῖον καὶ Ζαχαροπλαστεῖόν του δὲν θὰ μετεβάλλετο εἰς Θέατρον καὶ Στρατῶνα Χωροφυλακῆς κατόπιν!

Ἐν τούτοις, μ' ὅλας τὰς προσπάθειας, τὴν δραστηριότητα καὶ τὴν ἐνέργειαν τοῦ Πατρινοῦ τυχαρπάστου, ὅστις ὡς καπνοπώλης καὶ ποτοπώλης ἠὺδοκίμησεν, ἀπέτυχεν οἰκτρῶς ὡς διευθυντῆς Ζαχαροπλαστείου καὶ Καφφενείου. Καὶ αἱ πύλαι τούτου μιᾶ τῶν ἡμερῶν ἐκλείσθησαν διὰ ν' ἀνοιχθῶσι διάπλατοι εἰς τὸν «Ἑλληνικὸν Θίασον» τῶν Ζακυνθίων ἐρασιτεχνῶν.

Καὶ ἰδοὺ τίνι τρόπῳ κατεσκηνώσαμεν εἰς τοῦ Ρόδη.

(Ἐλεται συνέχεια.)

Χρ. Χ.

Ἡ ὑπηρετρία.—Ἀλλοίμονον, κύριε ἰατρέ, ὁ κελός μου κύριος ἐξέπνευσεν ἀκριδῶς δύο ὥρες μετὰ τοῦ φύγατε.

— Παράξενον! καὶ ὅμως δὲν τοῦ ἔκαμα κανένα φάρμακον.

Ἡ κουρεὺς τοῦ χωρίου ἀρὸς ἐβασχνίσθη μίαν ὥραν νὰ βγάλῃ τὸ δόντι ἐνὸς χωρικοῦ καὶ δὲν τὸ κατώρθωσε:

— Τὸ δόντι δὲν μποροῦσαμε νὰ τὸ δάλωμε, ἀλλὰ τοῦλάχιστον ἐρούσικωσεν καὶ τ' ἄλλο μάγουλό σου καὶ ἔτσι δὲν κάνεις κακὴν ἐντύπωσιν.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΥ
ΕΠΙΜΟΡΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΒΔΕΚΕΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

NOTRE ÊTRE

Si mon être
avec votre être
faisait un être,
alors mon être
avec votre être
serais l'être
comme il doit être.

IL NOSTRO ESSERE

Se il mio essere
col vostro essere
farebbe un essere
allora il mio essere,
col vostro essere
sarebbe l'essere
quel che dev'essere.

ΤΟ ΕΙΝΑΙ ΜΑΣ

Ἐάν ποτέ τὸ εἶναι μου
μὲ τὸ δικό σου εἶναι
ἔθελε γίνουμε τὸ δύο
ἓνα μονάχα εἶναι
τότε τὸ εἶναι σου αὐτὸ
μὲ τὸ δικό μου εἶναι
ἔθελε εἶναι, τὸ εἶναι ἐκεῖ
πεῦ ἔπρεπε νὰ ᾔηται.

LEONIDAS ZOI

(ἀγνώστου)

ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΑΛΟΥΤΣΗΣ

Η ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΑ

Ἀφιερῶται τῇ Κομήσῃ Μεσσαλᾷ
Τὸ γένος Βούλτσου.

ΣΤΕΡΓΙΩΤΗ.

Γύρω ὅλο ἐρείπια· ἐκεῖ ἄλλοτε ποῦ ἀνθοῦσε ἡ
ζωὴ καὶ ἡ χαρὰ, ἡ σαῦρες καὶ τὰ φεῖδια ἔχουν κτί-
σει τὴ φωλιά τους. Ὅταν πηγαίνω ἐκεῖ, ἡ ψυχὴ
μου πλημμυρίζει ἀπὸ ἀνέκφραστον μελαγχολίαν,
δὲν φυτρώνουν παρὰ μόνον ἀγκάθια καὶ χόρτα, μὴ
ἀντίθεσις γύρω τῆς χαρᾶς καὶ τῆς ζωῆς, ἡ φρά-
κτες γεμάτες ἀγριολούλουδα, τ' ἁλώνια γεμάτα κρῖ-
να, τὰ ἀρνάκια βόσκουν ἀμέριμνα καὶ ὁ βοσκὸς μὲ
τὴ φλογέρα παίζει ὁλόγλυκο σκοπὸ.

Μὰ μὲς τὰ ἐρείπια καὶ στ' ἀγκάθια ἀνθίζει μιὰ
τριανταφυλλιά, τὴν ἐφύτευεν ἓνα χαριτωμένο κο-
ριτσάκι, τὸ καμάρι καὶ ἡ χαρὰ τῆς οἰκογενείας
τῆς. Ἀγγελουδι σωσιό, ἁγνότερο καὶ ἀπὸ τὰ κρῖ-
να, πεῖδ ὡμορφο καὶ ἀπὸ τὰ λούλουδα. Μὲ τὴ χαρὰ
εἶδε τὸ πρῶτο μπουμπουκάκι ποῦ ἀνοῖξεν ἡ τριαν-
ταφυλίτσα τῆς· τὴν ἐπότιζε καὶ τὴν ἐσκάλιζε μόνη
τῆς ἡ ἄμοιρη Ἑλένη μὲ τὰ γλυκὰ καὶ μελαγχολι-
κὰ μάτια τῆς. Πέρασαν ἀπὸ τότε χρόνια πολλὰ,
ἐκείνη κοίτεται βαθειὰ στὴ γῆ, μὰ ἡ τριανταφυλλιά
τῆς ἀκόμα μένει, καὶ μόνον τὸν Ὀκτώβρη καὶ τὴν
ἀνοῖξι ἀνθίζει καὶ κάποτε πηγαίνει ἡ δόλια τῆς μη-
τέρα, ὅσο τὸ ἐπιτρέπουν τὰ γεροντικά τῆς πόδια,
καὶ κόπτει ἀπὸ τὰ τριαντάφυλλα καὶ μὲ τὰ κερέ-
νια τῆς χέρια στολίζει τὴν εἰκόνα τῆς, τὴν εἰκόνα
μὲ τὰ μεγάλα καὶ μελαγχολικὰ μάτια τῆς. Ἐ-
πεσκέφθην πάλι τὰ ἐρείπια Στὴ ρίζα τῆς τριαντα-
φυλλιάς εἶδα ἀνθισμένα δύο κρῖνα· ἀκουμποῦσαν
θαρρεῖς μὲ ἀγάπη τὸ κεφαλάκι τους εἰς τοὺς ἀνθι-
σμένους κλώνους τῆς τριανταφυλλιάς. Ἀπόρησα
διότι τόσον καιρὸ ποῦ εὐρίσκομαι ἐδῶ δὲν εἶδα
ἄλλο ἄνθος νὰ βλαστήσῃ. Ἡρώτησα ἀρχαῖον φύ-
λακα τοῦ κτήματος, πῶς εὐρέθησαν τὰ κρῖνα ἐκεῖ.
Μοῦ ἀπεκρίθη μὲ τὴν λαχτάρα τῆς ἀγάπης,

καὶ μὲ τὴν ἀτέλειωτη πίκρα τοῦ αἰωνίου χωρισμοῦ
πῶς ἀδελφικὸ χέρι ἐφύτευεν τὰ κρῖνα ἐκεῖνα!

Ταπεινὰ καὶ ἁγνὰ κρῖνα! καὶ σεῖς εὐώδη τρι-
αντάφυλλα, ἀνθίζετε εἰς τὴν ἐρημικὴν γωνίαν σας.
Τὰ ἐρειπωμένα τείχη σᾶς προφυλάττουν ἀπὸ τὴν
παγωμένη πνοὴ τοῦ βορριᾶ, χέρι βέβηλο δὲν θὰ
τολμήσῃ νὰ σᾶς ἀποχωρίσῃ, διότι ὅλοι γνωρίζουν
τὴν θλιβερὴν ἱστορίαν σας.

Ἀνθίζετε διὰ νὰ φέρετε ζωντανὰ καὶ ἁγνὴ τὴν πο-
λύπικρην ἐνθύμησιν τῶν δύο ἀδελφῶν.

Χαρίκλεια Δ. Ξενοπούλου.

ΜΑΤΑΚΙΑ ΠΛΑΝΑ...

Ματάκια πλάνα, λάμπετε στὸ μέτωπο ἀπὸ κάτω
Τρομαχτικά κι' ἐπίμονα καὶ πάντα σιωπηλά,
Κι' ἐνῶ μοῦ φέροντε βαθειὰ τὸν τρόμο τοῦ θανάτου,
Σκλάβα ἡ χαρὰ μου ἀλύτρωτη σᾶς προσκυνᾷ δειλά.

Δὲν εἶστε σεῖς τὰ δίδυμα τοῦ Οὐράνιου Κύκλου ἀστέρια
Ποῦ πᾶν καὶ καθρεπτίζονται σὲ ἀτάραχα νερά,
Σὲ μιὰ νυχτιὰ ἀξεδιάλυτη εἴσαστε δύο μαχαίρια
Ποῦ ἀστράφτουν καὶ ξεσκίζουνε καὶ δείχνονται σκληρά.

Ματάκια πλάνα, φλογερὰ κι' ἀφίλητα καὶ μαῦρα
Ποῦ ἐγίνατε τὸ παῖδεμα μιᾶς μάγισσας χρυσῆς
Ὡ! ἄς ἦτανε τὸ ἀγέλι μου νὰ πιῇ τὴν τόση λαύρα
Ποῦ κάτω ἀπὸ τὰ βλέφαρα κρατεῖτε πάντα ἐσεῖς.

Κι' ἄς ἦταν κάποιον δειλινὸ ποῦ ἡ λιγυστὴ ζωὴ μου
Θὰ λυώνῃ μὲ τὴν αὐλὴ τῶν λουλουδιῶν ζωῇ
Σὰν πεταλοῦδα ἀνάερη καὶ ἀφρόντιδῃ ἡ ψυχὴ μου
Μὲ στὴν αἰθέρα φλόγα σας νὰ πᾶν καὶ νὰ καίῃ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

“ΑΙ ΜΟΥΣΑΙ,, ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐτησία ἐν Ζακ. — ἐν Ἑλλάδι — Ἐξωτερικοῦ

» Δρ. 5 — Δρ. 7 — Φρ. 8.

Ἐξάμην. » 3 — » 4 — » 4.

Τρίμην. » 1,50.

Ἀγγέλλεται πᾶν βιβλίον ἀποστελλόμενον.

Πᾶσα ἀποστολή:

Διεύθυνσιν „Μουσῶν“

Ζάκυνθον.

ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

ΕΠΑΡΧΙΩΤΗ

1 — 13 τοῦ Γενάρη 1911.

Τί καλά ἡμεῖς ἔδωκάτω! Κόβουμε τὴ βασιλόπληττα, χωρὶς νὰ μᾶς στενοχωρεῖ καμμιά μεταφυσικὴ θεωρία γιὰ τὸ πρόβλημα τῆς ζωῆς. Τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου ποὺ ὁ ἡμεροδείκτης σημειώνει στὸν τοῖχο, δὲν εἶναι γιὰ μᾶς σταθμός. Τραβοῦμε τὸ δρόμο τῆς ζωῆς, ἀφομοιωμένοι μὲ ὅ,τι ζεῖ ἢ φυτοζεῖ γύρω μας, σὰν τὴ βελανιδιὰ ἢ σὰν τὴν κάμψια. Γυρίζουμε τὸν κύκλο μας μέσα στοὺς τόσους ἀκαταμέτρητους κύκλους τῆς μεγάλης, τῆς ἀναρχῆς ζωῆς. Τί καλά!

Οἱ καὶ μένοι οἱ πρωτενουσιάνοι! Εἶναι γιὰ λύπησιν ἀλήθεια. Νὰ τρῶς τὴ νόστιμη βασιλόπληττα. εὐτυχισμένος, καὶ νὰ σκοντάφτει ἄξαφνα τὸ δόντι σου σὲ ἓνα σκληρὸ χαλίκι, δὲν εἶναι καὶ πολὺ εὐχάριστο. Ὅλη τὴν εὐκαλὴ φιλοσοφία τῶν ρεπορτέρηδων—ἄζυμη πῆττα ζυμωμένη ἀπὸ χαλίκια μὲ σκύβαλα—εἶναι ὑποχρεωμένοι οἱ καὶ μένοι οἱ Ἀθηναῖοι νὰ τὴ χωνεύουν κάθε πρωτοχρονιά. Χαρὰ στὰ στομάχια τους!

Ἔτσι λοιπόν. Ἐβρεξε παράσημα ἐκαιπάνω σὲ πολλοὺς δημοσιογράφους μὲ αὐτοϊκανοποίητην ἀξίωση λογογράφων, καὶ σὲ μερικοὺς—ἐλάχιστους—ποὺ τ' ἄξιζαν, ἀληθινούς συγγραφείς. Πόσοι ἱππότες τοῦ Πηγᾶσου μεμιάς, ὦ Ἀπολλών! Καὶ πόσο λίγοι πάλι στῶν μεγαλοφυῶν τὸ ἀσκέρι! Καὶ τί ἀλαλαγμοὶ καὶ κακὸ ἀπὸ τὰ πλήθη τῶν ἀδικημένων, πρὶν ἀκόμη δημοσιευθεῖ τῆς ἀπονομῆς τὸ διάταγμα!

Ὁ Ἀρχιλόχος ὁ Γαβριηλίδης ρώτησε: «Γιατί τόσοι τοιγυρονιάς» καὶ ξαναρώτησε: «Γιατί τόσοι δαψίλεια;» Ἐπιγραμματικώτερα βέβαια δὲ μπορούσε νὰ ἀποδοθεῖ ἡ ψυχολογία τῆς παρασημοφορίας αὐτῆς. Αὐτὸ εἶναι. Τὸ ἀνακρίτωμα τῶν πάντων. Ὁ ἀπρὸς μὲ τὸ κατακρίνει. Κανένα ἔαφρισμα. Κανένα ξεχώρισμα. Κανένα εὐλαβητικὸ

ξεδιάλεγμα. Ἡ λογοτεχνικὴ ἀξία ἀγκαλιασμένη τὴν πολυγραφικὴν ἀσημότητα. Ὁ ἀληθινὸς ποιητὴς καὶ ὁ οἰκτρὸς στιχοπλόκος. Ὁ διαλεχτὸς πεζογράφος καὶ ὁ μελανωτὴς ἀναγνωσματοποιός. Θαλάσσωμα!

Ἀλλὰ ποῦ θὰ βάλουμε τὰ σύνορα, γιὰ νὰ ξεχωρίζῃ τὸ σοβαρὸ ἀπὸ τὸ γελοῖο; Καὶ ποῦ τὴ χρεωκοπημένη σκπιμότητα;

Ὁ Παπαδιαμάντης. Νὰ ἔνας ἔθνικὸς χαμός, ποὺ θ' ἄξιζε ἓνα πανελλήνιο πένθος, ἂν ἐξούσαμε σὲ μιὰν ἄλλη ἐποχὴ λιγώτερο ματαιόδοξη καὶ χυδαία. Ἀλλὰ πένθος βαθύ, βουβό, μαρμαρωμένο. Τὴν ἐσωτερικώτερη θλίψη τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς ὀρφανεμένης. Ἐνα πένθος καθολικὰ διανοητικὸ καὶ σπαραχτικὰ ἀμίλητο καὶ τραγικὰ εὐγλωττο στὴ μυστικὴ σιγὴ του.

Ἀλλοίμονο! Ὁ μοναξιακὸς ἀναχωρητὴς τῆς παράμερης ζωῆς, ὁ γλυκὸς ξωμάχος τῆς στρατῆς τῆς σιγῆς—ποῦ ὁδηγεῖ στὸ ἀπόκοσμο ἐρημοκλήσι τῆς Λήθης—εἴ γινε πεθαίνοντας θέμα γιὰ ἀχάγνῳσμα ἀπὸ τοὺς βέβηλους ἀναγνωσματοφάντες τῆς Ἀθήνας! Ποιὸς παίρνει τὸ ραβδί, νὰ διώξῃ ἀπὸ τὸ ἀπρόμερο ἐρημοκλήσι τῆς Βουβῆς Λύπης τοὺς ἀνόσιους φωνασκούς τοὺς ἀπροσδιόνυσους;

Ὁ πῶ μεστός χαρακτηρισμὸς στὸ θάνατό του ἐγράφη ἀπὸ τὸν κ. Ζ. Παπαντωνίου στὸ «Ἐμπρός». Ὁ πῶ λυρικὸς ἀπὸ τὸν κ. Ν. Κ. στὴν «Ἐστία». Ὁ πῶ ἀτόνος ἀπὸ τὸν κ. Κωστὴ Παλαμὰ στὴν «Ἀκρόπολι». Κι' ὁ πῶ μωρὸς ἀπὸ τὸν ἀφηνιασμένο σοφὸν κ. Σ. Μελά στὸ «Χρόνος». Φτωχὲ Παπαδιαμάντη!

Μετὰ σύντομη ἀλλὰ δυνατὴ διαμαρτυρία γιὰ τὸ σπῆτι ποὺ ἐγεννήθη ὁ Σολομός στὰ τελευταῖα «Παναθήναια». Γιὰ τέτοια μεγάλα ἔθνικα κειμήλια ἄλλοι δίνουν τὰ χέρια ἢ κοινωνία ὁ Λῆμος, τὸ Κράτος, ἢ Κυβέρνηση—ὅλοι μαζί μὲ κάθε θυσία νὰ τὰ ἀναστυλῶσουν, νὰ τὰ συντηρήσουν, νὰ τὰ παραδόσουν στὴν ἄλλῃ γενεᾷ ποὺ κατόπι τους ἔρχεται ἀνέπαφα. Σὲ μᾶς ἔδω ὅλα καὶ ὅλοι συνόμωσαν, θάλεγε, νὰ βγάλουν τὸ μοναδικὸ μας κειμήλιο ἀπὸ τὴ μέση!

Ἄλλοτε, στὰ Ἀποκαλυπτῆρια τοῦ ἀνδριάντος, ἀξιότιμος Ζακύνθιος ὁ κ. Ε. Γιαννόπουλος εἶχε προτείνει νὰ ἀγορασθεῖ, νὰ διορθωθεῖ, νὰ ἐντοιχισθεῖ μιὰ μαρμαρινὴ πλάκα μὲ τοῦ Ποιητῆ τὸ ὄνομα, καὶ νὰ ἐγκατασταθεῖ μέσα ἡ Στοά μας, μιὰ βιβλιοθήκη, ἓνα μουσεῖο, ἓνα ἀναγνωστήριο. Ὡραία ἰδέα! Κρῖμα μόνον ποὺ δὲν ἐκαρποφόρησε! Δὲν εἶναι τάχα ἀκόμη καιρός;

Ὁ ἐπαρχιώτης.

ΕΠΙΦΑΝΕΙΣ ΟΙΚΟΙ ΕΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ

ΟΙ ΚΟΜΗΤΕΣ ΖΡΙΝ Η ΣΔΡΙΝ

(συνέχεια)

Μλαδινέος ὁ νεώτερος. οὕτω κληθεῖς πρὸς διάκρισιν τοῦ Θεοῦ τοῦ Μλαδινέου, ἐνυμφεύθη τὴν Λελέαν θυγατέρα τοῦ Βασιλέως τῆς Russia καὶ διεδέχθη τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ὡς ἀρχιεπίσκοπος τῆς Σκαρδόνης καὶ Σλίσης. Ἐσχέ μεγάλας διενέσεις πρὸς τὸν Βασιλέα τῆς Οὐγγαρίας, ζητοῦντα τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ δικαίου.

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

τήματα.

—'Ολημέρα. = Κεθ' ἐκάστην, καθ' ἡμέραν, ὁσημέρᾳ.

—'Ολ' ἡμέρα γύρι—γύρι καὶ τὸ βόδι ξαπλωτοί. = Διηρ. αἰνιγμ. 'Η ζώνη.

—'Ολημέρᾳ. = Κεθ' ὅλην τὴν ἡμέραν, διὰ πάσης ἡμέρας.

—'Ολημερούσιο (νερὸ) = Βροχὴ κεθ' ὅλην τὴν ἡμέραν διαρκέσασα.

—'Ολνωχρία (ή) καὶ

—'Ολνωχρία Παννοχία, παννόχιον

—'Ολιάτη. (= Oliati) = Οἱκ. ἐν Ζακ. περὶ τὸ 1720.

—'Ολιόβη. (= Olivari) = Οἱκ. ἐκ Νεαπόλεως ἐν Ζακ. (1813.)

—'Ολιόβη. (= 'Ορ. λ. Λιόβηλο)

—'Ολιόβη. (= 'Ορ. λ. γυν.) = 'Ολιόβη.

—'Ολιόβη Διάση. μυθιστορία ὑπὸ Σωκρ. Α. Ζερβῶ. ἐν Ζακ. 1890 εἰς 8ον σ. 331.

—'Ολίγᾳ ἀνθῇ ἐπὶ τοῦ φερέτρου τῆς Ἀννῆς Βαζζῶ. ὑπὸ ... Ν. Κετρεμῆ καὶ τὴν 23 δεκ. 1862. ἐν Ζακ. τυπ. ὁ Παρνασσός. 1865. Εἰς 8ον σελ. 8.

—'Ολίγᾳ ἀνθῇ ὑπὸ 'Αριστείδου Κροφκοπέδου. ἐν Ζακ. τυπ. ἡ Δύγη. 1869. εἰς 8ον σ. 13.

—'Ολίγα ἀνθῇ. ὑπὸ Σπυριδωνος Ρ. Τζανότῃ. ἐν Ζακ. τυπ. 'Επτάνησος 1874 εἰς 8ον σ. 32.

—'Ολίγαι λέξεις κατὰ τὴν ἐπιμνημόσυνον τελετὴν τοῦ Διονυσ. Μάνεσσ. ἐν Ζακ. τυπ. Κροφκοπέδου ὑπὸ Α. Χ. Ζώη. εἰς 8ον σ. 8. (1891)

—'Ολίγα τινὰ περὶ τοῦ Δάντου 'Α. λιγέρη κατ. μίτρο. ἐκ τῆς ἱταλικῆς... ὑπὸ Σπυρ. Διονυσιάδου Ι. Πολακρινού. ἐν Ζακ. τυπ. ἡ Δύγη. 1864. εἰς 8ον σελ. 54.

—'Ολίγοι στίχοι ἐπὶ τῆς ... «Κεποδίστριας». ἐν Ζακ. τῇ 22 ἰουν. 1898. Ἀρ. Καφκεράλας. 'Ημιφύλλον.

—'Ολίγοι στίχοι. = Ποίημα ὑπὸ Α. Ι. Μέργαρη. ἐν Ζακ. 1889 σελ. 28

—'Ολίγοι στίχοι ὑπὸ Δ. Σ. Α. (εξ-βαντινῶ) ἐν Ζακ. τυπ. ἡ 'Επτάνησος 1874 εἰς 8ον σ. 24

—'Ο Λιεβράν, ἡ τὰ ἐλεύθρια ἀποτελέσματα τῆς ζηλοτυπίας, μεταφρ. ἐκ τοῦ ἱταλ. ὑπὸ Γ. Κ. Σφήκα. ἐν Ζακ. 1865 τυπ. ὁ Παρνασσός εἰς 8ον σ. 60.

—'Ολινιέτ. (= Olmieti) = Οἱκ. ἐν Ζακ. ἐξ ἱταλίας περὶ τὸ 1717

—'Ολλάνδια. (= Ollanda.) = 'Ο. λαυδία.

—'Ολο. = Πάντοτε, συνεχῶς, π. χ. 'Ο τὸ λέξ = Κάτ' ἐπικινδύνῃν λέγεις.

—Οἱ νέοι τρώνε τὰ ξυνὰ κ' οἱ γέροντες μουδιάζουν. = 'Οι πολ-λακαὶ διὰ ταραχμάτων τῶν τέκνων ὑποφέρουσιν οἱ γονεῖς. ἐπίσης καὶ τὰ τέκνα διὰ τὰ ἀκριστεῖς τῶν γονέων.

—Οἰονπνευματικὴ ἐταιρία ἡ «Μέλισσα». ἐν Ζακ. τυπ. Αὐγὴ 1859 εἰς 8ον σελ. 36.

—Οἱ Παδοῦάνοι ὑπὸ Σ. δὲ-Βιζζῆ ἐν Ζακ. τυπ. Κροφκοπέδου εἰς 4ον Ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ παριῶ. Κυψίλη.

—Οἱ πολλοὶ καπετανεῖοι τσακίζουσι τὸ κοράδι. = 'Οι οἱ πολλοὶ ἄρχοντες γίνονται αἰτίαι καταστροφῆς καὶ ζημιῶς τῶν ἐξουσιαζομένων. «Πολ-λοὶ στρατηγοὶ Κερίαν ἀπώλεσαν».

—Οἱ συνδουρνταί τῆς λέσχης ὁ Ζάικυνθος. ἐν Ζακ. 1819-τ. 16.

—«Οἱ τῶφοι» τοῦ Φωσκόλου. ὑπὸ Νηθιανῆ Ι. Δομενεγίτη. (ἐκ τοῦ φυλ. 1 καὶ 2 τῆς Ν. Κυψέλης) ἐν Ζακ. τυπ. Φώσκολος Σ. Κροφκοπέδου 1888. Εἰς 8ον σ. 12.

—Οἱ τεχνίται εἰς νέαν τινὰ τεχνί-την ὑπὸ Ε. Μ. (αἰτινέγαν) ἐν Ζακ. τυπ. Κ. Ρωσσελίμου 1854 εἰς 15ον σ. 58.

—Οἱ τρεῖς καλλιτέχναι, ἥτοι τὸ Ἰδανικὸν ὑπὸ 'Ελ. ἀπὸστοίου Μοστίνε-γαν. 'Εδρις β'. ἐν Ζακ. 1883 τυπ. Κροφκοπέδου εἰς 8ον σελ. 40.

—Οἱ φίλοι εἶνε φρίλλα. = 'Οι

σπάνιον νὰ εὐρωμεν φίλους πιστούς.
—Οἱ φίλοι εἰς τὴν ἀνάγκην μου κ' οἱ ἐχτροὶ μου εἰς τὴν χαρὰ μου
= 'Οι τοὶ φίλοι πλείστους τῶν φίλων ἀ-πρακτῶμεν, ὅταν ἔχωσιν οὗτοι τὴν χαρὰν ἡμῶν, ἐφ' ἣ καὶ καὶ εὐτυχία ἡμῶν προκαλοῦσι τὸν φθόνον αὐτῶν.

—Οἰκτιρμός. (ο) = Οἰκτιρμός. Καὶ ρ. Γ. τὸ οἰκτιρμός τοῦ θεοῦ
= 'Ο καζιόν. (= γαλλ. occasion) = Εὐκαιρία, περίστασις, συμβάν.

—'Ο καθένας τὴ πορδὴ του μο-σκολιδίνο τὴν ἔχει. = 'Επὶ τῷ εὐ-αρεστουμένῳ εἰς τὰ ἴδια ἐλαττώματα.
—'Ο κάθε νῆς ποῦ ἀγαπάει (ρωταίει ἓνα βιβλίον,

ποῦ πάντα γράφει νάμαστε μαζί (ἐμεῖς τὰ δύο
= ἀπ. διότι γιν.

—'Ο καιρὸς γεννᾷ τὴν δλῆ-θεια. Εὐλογητός.

—'Ο καιρὸς ὁ μακρυνὸς ἢ τσα-κιμός, ἢ συντριμμός. = 'Οτι ἡ πο-λυχρόνος ἀρυσεία καὶ σιωπὴ ἐμβέλ-λουσιν ἡμῶς εἰς ἀμφιβολίαν περὶ τοῦ ἀπευκαίτου.

—'Ο κακὸς κακὸ ὅλο βλέπει.
= 'Οτι πρὸ τῶν ὁμμάτων τοῦ διερχο-μένου καὶ φθονεροῦ τὰ πάντα εἶναι

κακῶς.

—'Ο κακὸς καλὸ δὲν κάνει κι' ὅλο τὸ κακὸ 'παινάει. Εὐληπιος.

—'Ο κακὸς σκύλος ψόφο δὲν ἔχει. —'Οτι οἱ σκληραγωγημένοι τὸ σῶμα ἀντέχουσιν ἐπὶ πολὺ εἰς τὰς σκληραγωγίας.

—'Ο καλὸς καλὸ δὲν ἔχει. —'Οτι οἱ ἐργάζονται τοῦ καλοῦ ἀμείβονται συνήθως δι' ἀγνωμοσύνης.

—'Ο καλὸς караδούρις ε' τὴ φουρτουνα φαίνεται, (δείχνει) —'Οτι ἡ ἀξία τῶν ἱκανῶν Διοικητῶν εἰς τὰς δεινὰς περιστάσεις ἀποδεικνύεται (Β. Π.) 'Επίσης καὶ τῶν ἀνθρώπων εἰς τοῦ βίου τὰς συμφορὰς.

«Κυβερνήτην μὲν γὰρ ὁ χειμῶν καὶ τὸν ἀύλητὴν τὸ σπᾶδιον, τὸν στρατηγὸν ἡ περὶ τὰς, τὸν μεγαλοψυχὸν ἡ συμφορὰ, τὸν χριστιανὸν δὲ περασμὸς δοκιμάζει καὶ βεβαιώνει. (Ἀγ. Βασίλ. ἐν Λιμῶ καὶ Δύχμῳ.)

—'Ο καλὸς Μάρτις ε' τὰ κάρδουνα κι' ὁ κακὸς ε' τὸν ἥλιο, τὰ παλῆὰ παλούκια καίει καὶ τὰ νέα ξεδασταρώνει. —'Οτι ὁ ψυχρὸς καὶ βροχερὸς Μάρτις, κατὰ τοὺς χωρικοὺς, προτιμότερος τοῦ ἔχοντος ἐκρινάει ἡμέρας.

—'Ο καλὸς ὁ φίλος στήν ἀνάγ-

κη φαίνεται. = Εὐληπιος.

—'Ο Κατῆς φιλεῖ τὴ μάνα του κι' ἐγὼ πῶς νὰ κοιθῶ; —'Επὶ μετ' ὁληπτούτων δικαστῶν, ἐνεκκ' διὰ τὸν λόγον.

—'Ο καυγὰς γιὰ τὸ 'πάπλωμα. 'Εκ τοῦ γνωστοῦ συμβάντος τοῦ Νεστρεδὴν Χόντζα. (Π. Β.)

—'Ο καφὲς θέλει καυτός, εἰς τὴ καθίγκλα καθιστὸς καὶ νὰ ἦν' καὶ χαριστός. —'Εγκώμιον τοῦ κερρέ.

—'Ο Κεφαλλονίτης. ποίημα... ὑπὸ Ἀνδρ. Μαρτζέκη... ἀπηγγέλη... τὴν 20 ὁκτ. 1899. Τυπ. Ν. Κοντόγεωργα εἰς 8ον -σ- 8.

—'Ο κερατὰς τὸ κέρατο καπετανάτο τῶχει—κι' ἀκόμα κι' ἡ γυναῖκά του κρυφὸ καμάρι τῶχει. —'Επὶ κερασφόρων.

—'Ο κῆπος κάνει τὰ κουκιά κι' ὁ μύλος τὰ γυρίζει. —'Οι ἕκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη.

—'Οκία. (τά) (λεξ. ναυτ. it. occhi) ('Οπαί, δι' ὧν διέρχεται ἡ ἄλυσος τῆς ἀγκύρας.) = Ὁρθαλμοί.

—'Οκιάλλη. * (it. Occhielli) = Οἱ ἐξ Ἰταλίας (1804)

—'Ο κ. Κωστάκης ἐν Ζακύνθῳ. 1864 -σ- 12.

—'Οκνὰ. = Νωθρῶς, βραδέως.

—'Οκνὸ παράδι μακροῦ ταξεῖδι. —'Οτι τὰ ἐκ τῆς ἀνηρίαις ἀποτελεῖ σματὰ ἐπιζήλια συνήθως.

—'Οκνός. = Νωθρός.

—'Ο Κόντε Φορνηπόπολης εἰς τὸ Πλεμοναρίο. (σττυρικὸς διάλογος) 'Εν Ζακ. 1849.

—'Ο Κορνάλιος Κ. Φιλτων ὑπὸ ΓΔΚ. 'Εν Ζακ. τυπ. ἡ Δύγη 1863 εἰς 8ον -σ- 8.

—'Ο κόσμος μὲ τὸ κόσμον κι' ἡ γρήϊ μὲ τὸ κουρκούτι. 'Επὶ πηρ-λίκων μὴ ἀρρώντων εἰς ἄλλο ἢ εἰς λιτὸν βίον. (Π. Β.)

—'Ο κόσμος τῶχει βούκινο καὶ ἐγὼ κρυφὸ καμάρι. 'Επὶ τῶν κρυπτότων τὰ πεσιδήλα.

—'Ο κουμπάρος τὴ κουμπάρα 'σὰν τὰ 'μάτια του τὴν ἔχει. —'Επὶ συζυγικῆς ἀγάπης καὶ τρυφερότητος.

—'Ο κουτσὸς μὲ τό'να πόδι—κυνηγάει τὸ 'χταπόδι—κι' ἡ κουτὸν τὸ μαγερεύει—κι' ὁ κουτσὸς τὸ λιγκουρεύει. Ἀστεῖον ἀνιμῆτιον πρὸς χωλοῦς.

—'Οκτὼ ψυχοφελεῖς ὁμιλίας, ὑπὸ Γεωργίου ἱερ. Πρωτοπνεύ. 'Εν Ζακ. 1891 -σ- 67.

Υ—'Ο Κύκλος. = ... ὁδὸν σύγ-γραμμά ἐκδοῦναι ἐνὸς ἀορίστως ἐν Ζακ. τῇ 1 'Ιουλίου 1858 ὑπὸ Γεωργ. Δομενεγίνῃ.

—'Ο κυνηγὸς ἐξέτασι δὲν ἔχει. —'Αξίωμα τῶν κυνηγῶν ὅπως διέρχωνται ἀνενοχλήτως ὅπου δῆποτε.

—'Ολα. —'Ω εὖτος, ὦ σὺ!

—'Ο λαγὸς ἀν' δὲν ἰδῇ σκυλί, δὲν φεύγει ποτέ. —'Επὶ δειλῶν τριπομένων εἰς φυγὴν εἰς πρῶτην εὐκαιρίαν.

—'Ολάκερος. —'Ολος, ὁλόκληρος.

—'Ολα μας ἀνάποδα κι' ὁ γάμος μας Τετράδι. —'Επὶ τῶν γενομένων ἀκρίβως.

—'Ολα πιάνουνε τοῦ νοῦ ξέχω' ἀπὸ τὸ ν' οἰκοκυριό. —'Επὶ νέων μὴ ἐχόντων πείραν πρὸς οἰκονομίσιν.

—'Ολάπλωτος. * —'Αναπεπταμένος.

—'Ολα τὰ δάκτυλα δὲν εἶν' ὁμεία. —'Σαφές.

—'Ολα τὰ πατούμενα δὲν τρώ- (γ)ουνται. = Εὐήπιος.

—'Ολα τὰ στραβά κουλούρια ἐνύφη μας τὰ πλάθει. —'Επὶ τῶν ἀποδιδόντων εἰς ἄλλους ἀναίτιως ἀμαρ-

κλήσεών του, ἔσχε δ' ὁμως ὡς προστάτιδα τὴν Ἑνετικὴν Δημοκρατίαν. Ἀπέθανεν ἄνευ κληρονόμων εἰς Τραού κατὰ τὸ 1348. Λιὰ τοῦ θανάτου δὲ τούτου ἐξέλιπεν ὁ κλάδος οὗτος, αἱ δὲ κομητεῖαι αὐτοῦ μετεβιβάσθησαν εἰς τὸν οἶκον Suadich.

Παῦλος ὁ Β' υἱὸς Παύλου τοῦ π. τ. Στέπκου, προσεκολλήθη εἰς τὴν Ἑνετικὴν Δημοκρατίαν, εἰσῆχθη δὲ παρὰ τοῦ Δουκὸς Ἰωάννου Σοράνζου (1314) εἰς τὴν ἑνετικὴν ἀριστοκρατίαν. Ἐν τῷ Δουκικῷ διατάγματι ἀποκαλεῖται Ἀξιότιμος καὶ ἰσχυρὸς Πρίγκηψ ἐξαιρεται δὲ ἐν αὐτῷ ἡ μεγάλη πρὸς τὴν Δημοκρατίαν πίστις του. Βραδύτερον ὠνομάσθη Κόμης τοῦ Τραού (1315) παρὰ δὲ τοῦ Βασιλέως Καρόλου Οὐμβέρτου διωρίσθη Βάνος καὶ Κροατίας. Ἐνυμφεύθη τὴν Ὁρσαν, θυγατέρα τοῦ Κόμητος Φρειδερίκου Frangipane ἐξ ἧς ἔσχε ἓνα καὶ μόνον υἱὸν τὸν Γεώργιον.

Ὁ Γεώργιος. Θανόντος τοῦ πατρὸς του, ἔσχε ὡς σύμβουλος τὸν θεῖον αὐτοῦ Γρηγόριον, προστάτιδα δὲ τὴν Ἑνετικὴν Δημοκρατίαν. Κατὰ τὸ 1347 ὁ Βασιλεὺς τῆς Οὐγγαρίας Λουδοβίκος ζητήσας παρὰ τούτου τὸ φρούριον τῆς Ὁστροβίτζης, ἔδωκε πρὸς αὐτὸν ὡς ἀντάλλαγμα τὸ φρούριον Ζρίνι μετὰ 75 ἄλλων γαιῶν ἐν Κροατία. Ἐκ τοῦ πρώτου δὲ τούτου Κόμητος Ζρίνι ἤρχισεν ἡ νέα ἐπωνυμία, ἥτις ἔμεινεν ἕκτοτε καὶ μέχρι σήμερον εἰς τὴν οἰκογένειαν ταύτην.

(ἀκολουθεῖ)

Κ. Γ. Σφήκας.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ—ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

— «ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ». Εἰκονογραφημένον 15θήμερον περιοδικόν. Ἐξεδόθη τὸ 245—246 τεῦχος τῆς 15—31 Δ)βρίου. Περιεχόμενα. Φύλλα στὸν ἄνεμο. Ἐμφάνις. Μακρυνὸς ἐσπερινός. Ὁ Συμβουλευτής. Ἀνεμοστρόβιλος. Περιπλανώμενος. Ρυθμοὶ. Μαρή-Κλαίρ. Χριστούγεννα. Οἱ Καλλικάντζαροι. Ὁμιλίες μετ' ἐαυτοῦ μου. Ἡ ζωὴ τοῦ 15θήμερου, διάφοροι καλλιτεχν εἰκόνες καὶ ἐπίκαιροι. (Ἐγγραφαὶ δι' ἓν ἔτος δρ.—φρ. 25. Κατὰ δόσεις Δρ—φρ. 2 κατὰ μῆνα. Ἡ ἀ. δόσις δρχ. 3. Ἀθήναι' ὁδὸς Ἀριστοτέλους 35.)

— «ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ» Μηνιαῖον καλλιτεχνικὸν περιοδικόν. Περιεχόμενα 119 τεύχους Ἰανουαρίου 1911. Νῦν Χριστουγέννων. Αἱ Ἰοστέφαν ι. Σκέψεις. Τὰ μάτια σου. Ἐπιστολαὶ ἐκ Βενετίας. Ὁ Βάγνερ καὶ ἡ Ἑλλ. τέχνη. Πέραν τῆς θλίψεως. Ὁ Τολστόι καὶ ἡ κριτικὴ. Πρὸς τὰς γυναῖκας. Ὁ Παρθενώνας. Βυζαντιναὶ διαλέξεις. Πικρὴν σελίς. Τὸ τραγοῦδι τῶν καλαμιῶν. Γράμματα καὶ τέχνη. Εἰκόνες καλλιτεχνικαὶ κτλ.

— «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΣ ΦΑΡΟΣ». Ἐπιστημονικὸν θεολογικὸν σύγγραμμα ἐκιδόμενον κατὰ μῆνα ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Διευθ. Γρηγορίου Παπαμιχαήλ. Ἐξεδόθη τὸ τεῦχος τοῦ Ν)βρίου μετὰ τῶν ἐξῆς περιεχομένων. Πραγματεῖαι Γρηγ. Παπαμιχαήλ. Γρηγόριος ὁ Παλαμῆς ὡς ἡσυχαστὴς καὶ μυστικός. Νικ. Δ. Χαβιαροῦ. Προσφορικαὶ σφραγίδες, ἥτοι τυπάρια καὶ

Βυζαντινὰ σφραγίς. Μάρκου Δασκαλάκι. Μάρκελλος ὁ Ἀγκύρας καὶ ἡ διδασκαλία αὐτοῦ. Διακόνου Δημ. Καλλιμάχου. Αἱ τελευταῖαι ἡμέραι τῆς Ἑλλ. κυριαρχίας ἐν Αἰγύπτῳ. Οἱ Ὀρθόδοξοι Ἕλληνες καὶ οἱ μοναχοὶ τῆς Κόπτης κατὰ τὴν εἰσβολὴν τῶν Ἀράβων. Μαργ. Κωνσταντινίδου. Γράμματα ἐκ τοῦ Ἀρχείου τῆς Ἑλλ. Κοινοῦτος Τεργέστης. Κριτικὴ, Χ. Μόκρη. Ἡ διδαχὴ τῶν 12 Ἀποστόλων κτλ. ὑπὸ Ἀρχ. Χρ. Α. Παπαδοπούλου. Παράρτημα. Εἰσαγωγή εἰς τὴν Π. Διαθήκην. — (Ἐκαστον τεῦχος ἀριθμεῖ περὶ τὰς 100 σελίδας, Τίμημα ἐγγραφῆς μετὰ τοῦ ἐβδομαδ. παραρτήματος «Πάντα νος» 25 φρ. κατ' ἔτος. Διεύθυνσις: Direction du «Phare Ecclesiastique». Rue Gessi Pacha 10. Alexandrie. Egypte.)

— «ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΗΧΩ» Ἐξεδόθη τὸ τεῦχος 11 τοῦ Ἰανουαρίου. Περιεχόμενα. Τί εἶναι ὁ Οὐρανός; Ὁ Ὑπνος. Ἡ χολέρα καὶ τὰ πρὸς περιορισμὸν αὐτῆς κατάλληλα μέτρα. Ἀντικατάστασις πνευματορριζῶν. Ἡ ἀπαρίθμησις τῶν ἀτόμων τῆς ὕλης. Ἡ πίσις τοῦ φωτός. Αἱ ἀσθένειαι τῶν οἴνων Ἐστι δίκης ὁφθαλμός. Προβλήματα κτλ.

— «ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΙΕΡΑΡΧΑΙ.» Μετὰ εὐδόκιμον σταδιοδρομίαν, τὸ ἠθικοθηρσκευτικὸν τοῦτο περιοδικὸν προφρόνως διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ εὐπαιδευτοῦ συναδέλφου κ. Π. Α. Βαρυμποπιώτου εἰσῆλθεν αἰσίως εἰς τὸ β'. ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς του ἔτος. Εὐχόμεθα δαφνοστεφῆ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐποικοδομητικοῦ σκοποῦ του.

— «ΕΛΠΙΣ.» Ἡ φίλη συνάδελφος «Ἐλπίς» εἰσῆλθε κατ' αὐτὸς εἰς τὸ 37ον ἔτος ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της.

— **Ἡ ραδιοπάθειξ τοῦ κ. Μάν καὶ αἱ ὠφέλειαι τῆς διὰ τὴν ἀνθρωπότητα.**—Ὁ Κος Μάν, διευθυντὴς τοῦ Ἰνστιτούτου ἐν Παρισίοις ἐξέδωκεν ἐσχάτως λαμπρὸν βιβλίον: «Αἱ Μυστικαὶ δυνάμεις τῆς Φύσεως,» δι' οὗ ἀποδεικνύει τὰς μεγάλας ὠφελείας, αἵτινες διὰ τῆς μεθόδου τῆς ῥαδιοπαθείας, βασιζομένης ἐπὶ τῆς τελείας θρέψεως καὶ τῆς διορθώσεως τῆς ἀτομικῆς ἰδέας, σκέψεως καὶ θελήσεως διὰ τῆς χρήσεως τῶν ψυχικῶν δυνάμεων τοῦ ἀνθρώπου. παρέρχονται καὶ δι' ἧς ἐξαλείφονται πολλαὶ ἀσθένειαι. Ὁ τρόπος τῆς θεραπείας τοῦ Κου Μάν ἀπλοῦς, ἄνευ φαρμάκων πολυεξόδων καὶ ἀνωφελῶν πολλὰκις, ἐρειδόμενος ἐπὶ τῆς αὐτοπαρατήσεως κυρίως, ἥτις εἶναι μία μεγάλη δύναμις τῆς ψυχῆς, ἀποτελεῖ τὴν ἐπιστήμην τῆς ζωῆς καὶ τὰ μέγιστα συντελεῖ εἰς τὴν υἰείαν ὄχι μόνον τοῦ σώματος, ἀλλὰ, τὸ καὶ κυριώτερον, τῆς ψυχῆς, τοῦ ἠθικοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ, ἀναπύσσονται καθέκαστα τῆς μεθόδου ταύτης μετὰ πολλὰ παραδείγματα κλπ. καὶ δι' αὐτὸ τὸ συνιστῶμεν εἰς πάντας (πάσχοντας καὶ μὴ), καθόσον ἤτε ἀπόκτησις τῆς υἰείας, ὡς καὶ ἡ διατήρησις αὐτῆς εἶναι τὸ πολυτιμότερον τῶν ἀγαθῶν (Διὰ τὰς ἀλλοτρίους). Institut Mann—Boite 92, Hotel des Postes—Paris.)

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

ΤΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

— ΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ. **Παράσημα.** Ἡ

Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Παροίας Πέτρος, ἀπέμειρε τὸ παρὰ τὸν Λευκοῦ Ἀετοῦ Γ' τάξεως εἰς τὸν διακεκριμένον μετριοδιδόντα καὶ συγγραφέα, Μέγαν δὲ Χριστοφύλακα τοῦ Ὁρθ. Πατριάρχου κ. Μ. Ι. Γεδεών. — Ἡ Ἑλλ. Κυβέρνησις τιμῶσα τὰ γράμματα καὶ τὰς τέχνας ἀπέμειρεν ἀξιοπίνως τὸν ἀργυροῦν Σταυρὸν τοῦ Σωτήρος εἰς εἰκοσάδα Ἑλλήνας λογίους, ἐν αἷς καὶ εἰς τοὺς ἀξιολόγους συμπολίτας μας κ.κ. Στέφ. Μαρτζώκη καὶ Γρ. Ξενοπούλου, τοὺς ὁποίους καὶ θερμὰ συγχόριζομεν. — **Α. Παπαδιαμάντης.** Ἀπέθανεν ἐν Σκιάθῳ ὁ ἐκ τῶν κρατίστων διηγηματογράφων Α. Παπαδιαμάντης. Ὁ Ἑλλ. τύπος ἐξῆρε τὸ φιλολογικὸν ἔργον τοῦ ἀποθανόντος, μεταξὺ δὲ τῶν γραφάντων ἐξέχει, σὺν ἄλλοις, καὶ τὸ ἐν τῇ « Ἀκροπόλει » ἄθρον. τοῦ κρατίστου τοῦ καλῶς χειριστοῦ κ. Στ. Σταματίου. — **Κάλαντα ἐν Κρήτῃ.** Τῇ παραμονῇ τῶν Χριστουγέννων, οἱ μοθητοὶ τοῦ ἐν Χαλέπῃ Γυμνασίου ἐβόλλον τὰ Κάλαντα ὑπὲρ τοῦ τομεῖου Ἀμύνης τῆς Κρήτης εἰσπράξαντες 868,90 δραχ. ἃς καὶ κατέθεσαν εἰς τὸ αὐτὸ τομεῖον Ἀρῦνης.

— **ΕΓΧΟΡΙΑ. Καντάδους Σταυροῦ.** Ἡ Λιτανεία τῆς Καταδύσεως τοῦ Σταυροῦ τῆς Μητροπόλεως ἐτελέσθη μετὰ πάσης ἐπισημότητος καὶ ἐκκλ. πεμπῆς. Παρῆσαν ἅπασαι ἐν γένει οἱ Ἀρχαί, ἡ Φιλαρμονική, αἱ Συντεχνίαι καὶ κόσμος ἀρκετὸς ἀμφοτέρων τῶν φύλων. — **Φυλακαὶ Φρουρίου.** Ριψέσεως τῆς ἰδέας, ὅτι αἱ Φυλακαὶ τοῦ Φρουρίου μας πρέπει νὰ καταργηθῶσιν, ὁ Σεβαστὸς Νομάρχης μας κ. Ν. Σελᾶς ὑπέδειξεν εἰς τὸν οἰκίον Ὑπουργόν, κατὰ τὴν ἐν Ἀθήνας τελευτήσαν διαμονὴν του, τὴν σπουδαιότητα καὶ χρησιμότητα αὐτῶν, ἅμα δὲ τῇ ἐδῶ ἀφίξει του συνεκάλεσε τὴν Ἐφορὴν, ἡ ὁποία καὶ παρψηφεί ἐγκωμυδότησεν ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως ὅχι μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐπεκτάσεως αὐτῶν. — **Διορισμὸς καθηγητοῦ.** Διορίσθη καθηγ. τῆς Γαλλικῆς παρὰ τῷ γυμνασίῳ μας, ἐνεργείᾳ τοῦ βουλευτοῦ μας κ. Δ. Κλάδου, ὁ κ. Γ. Φωτιάδης. — **Ἀπαξία προιγωγῆ.** Προήχθη εἰς γραμματέα β' τάξεως παρὰ τῷ Ὑπουργ. τῶν Οἰκονομικῶν ὁ ἐκ τῶν ἐντιμωτέρων καὶ ἱκανωτέρων οἰκον. ὑπαλλήλων ἀριστὸς συμπολίτης μας καὶ συναγωνιστὴς κ. Κωνστ. ἱερ. Νομικός, εἰς γραμματέα δὲ α'. τάξ. τοῦ τελων. Περσικῆς ὁ κ. Γ. Μόζερ. — **Ἀρραβωνές.** Ὁ εὐγ. καὶ καθ' ὅλα ἀριστος νέος κ. Ἀναστ. Α. Ἀνοῖνος ἐμνηστεύθη τὴν σεμνὴν καὶ ἀρίτως μεμορφωμένην Δ)δα Ἰουλίαν Ν. Χιλικιά. Εὐχόμεθα πανευτυχῇ τὴν στέφιν. — **Ὁ νέος ναυμάχος.** Μὴ εἰσακουσθείσης παρὰ τῇ Κυβερνήσει τῆς φωνῆς τῆς κοινωνίας μας περὶ διατηρήσεως ἐν τοῦτο τοῦ πολυτίμου ὑπὸ πᾶσαν ἐπεφιν τῶς ταμείου μας κ. Ἡλ. Λεονταρίου, διατεχθῇ νὰ περιλάβῃ τὴν ὑπηρεσίαν, ὁ νέος ταμίας ἀξιότ. κ. Τζανῆς, ὅστις καὶ ἀφίκετο κατ' αὐτάς. — **Θανάτι. Λουδοβίκος δὲ Ρώμας.** Ἐσθίονεν ἡμέρα καὶ ἀνεπαύθη ὑπὸ τὸ ἑλληνικὸν χῶμα τῆς πατρίδος μας φυσιογνώμῃ γνωστοτάτη, εὐγενής, γλυκεῖα, τύπος μετρίοφρονος καὶ εὐαγγελικῆς φιλανθρωπίας, ὁ πολὺκλαυστος Λουδοβίκος δὲ Ρώμας, γόνος ἀρχαίας

καὶ μεγαλοπρεπῶς οἰκογενείας ἐκ τῶν πολλοῦ τὴν νησὶν μας εὐεργετησάντων. Διὰ τοῦ θανάτου τοῦ ἀπωλείσεν ἡ κοινωνία μας πολὺτιμον αὐτῆς μέλος, χαρακτηριστὸς ἀδελφικτοῦ, εὐρείας ἀναπύσεως καὶ εὐλ. κινήσεως καρδίας, ἀνταξίον τῶν ἐποίων, εὐ, ἐπλεξεν οὐ π. κατὰ τὴν μετρίοφρον. ὡς ἐξέσεν ὁ μεταστὰς, κηδεὶν του, ἀξιότ. ἐπαινέτης, ἐμετὰφίλιας καὶ ἐκτιμήσεως πρὸς αὐτὸν συνδεδεμένος εὐγ. ἐπιστήμων κ. Ιω. Τσιλιμγκρὸς. Πάντας τοὺς τιμημένους συγγενεῖς τοῦ ἀειμνήστου Α. δὲ Ρώμα ὀλοφύχως συλλυπούμεθα. — **Λουκία Δ. Μπάφα.** Στίλβουσα προσωπικότης, ἐπὶ ὄνομα χρυσοῦ διεγράφη ἐν τοῦ κύκλου τῆς ἀριστοκρατίας μας καὶ μετὰ δακρύων θαλερῶν παρεδόθη εἰς τὴν αἰωνιότητα, ἡ πολὺτιμος ἐν ἀρεταῖς πρεσβυτίς Λουκία Δ. Μπάφα Σύζυγος πλήρης μυθώδους ἀφισώσεως πρὸς τὸν ἤδη ἀπαρηγόρητον σύζυγόν της, τὸν ἐντιμὸν συμπολίτην μας κ. Διον. Μπάφον, ἀδελφὴ καὶ συγγινὴ ἀπείρως φιλοπρόσθετος, δέσποινα ἐμφορμένη βιβιωμένης φιλανθρωπίας καὶ εὐκρινείας, φίλη εἰς πάντας σεβαστὴ καὶ προσφιλή, ἐν τῇ μετρίοφρονι γυναικείᾳ σφαίρᾳ τῆς ἐπραγματοποιήσε ὑπὸ τὴν στέγην τοῦ οἴκου της ὅλας τὰς μεγάλας γυναικείας ἀρετὰς καὶ ἐξιδανικεῖσι τὸ καθήκον. Οὐλόθερμα συλλυπητήρια πρὸς τε τὸν ἀξίότ. σύζυγόν της, τὰς ἰσοτίμας ἐν ἀρεταῖς ἀδελφάς της καὶ λοιποὺς πενθοῦντας οἰκείους καὶ συγγενεῖς της. — **Νικόλαος Κ. Λεονταρίτης.** Τοῦ θανάτου τὸ δρέπανον ἀπέκοψεν ἀποτόμως τὸ νῆμα τῆς ζωῆς ἐνός τῶν ἀγαθῶν συμπολιτῶν μας, διακριθέντος διὰ τὴν ἀγαθότητα τῆς ψυχῆς, τὴν εὐγένειαν τοῦ χαρακίτηρος καὶ τὴν ἀπροσποίητον εἰς πάντας εὐκρινείαν, τοῦ ἀειμνήστου φίλου **Νικολάου Κ. Λεονταρίου**, παθόντος ἐκ συγχοπῆς τῆς καρδίας. Τεὺς ἀξίότ. ἀδελφούς του καὶ λοιποὺς συγγενεῖς, θεομώτατα συλλυπούμεθα. — **Ἀντώνιος Μπισκίνης.** Τύπος ἀξιοσέβαστος, συμπολίτης μας καλὸς καγαθός, φίλος εὐκρινὴς καὶ ἀπείριτος, ὁ πολὺκλαυστος **Ἀντώνιος Μπισκίνης** ἀπέθανε κατὰ τὸν πλοῦν μεταδόνων πρὸς θεραπείαν ἐν Ἀθήναις ἐν ἡλικίᾳ 65 εἰδῶν. Ὁ μακαρίτης ἐν τῷ ἀφελεί βίῳ του ἐδράσεν ὡς μέλος τῆς κοινωνίας χρησιμώτατον, διὰ τοῦτο καὶ ἀτήλως τῆς ἐκτιμήσεως καὶ τῶν συμπαιδῶν τῆς κοινωνίας μας, γινωσκόμενος νὰ τιμᾷ τοὺς ἀτρίτως κοπιῶντας σκαπανεῖς τῶν γραμμάτων καὶ διὰ τῶν φώτων τῶν διομορφώσαντας ὅλας γενεάς. Τὰ συλλυπητήριά μας εἰς τοὺς οἰκείους του. (Περὶ τοῦ φιλολ. ἔργου του θὰ γράψωμεν ἰδιαιτέρως). — **Συλλυπητήριον.** Αὐξήθέντος τοῦ εἰσαγωγικοῦ δημ. φόρου κατὰ 3)4 ὑπὸ τοῦ Νομάρχου κ. Σελᾶ, οἱ παρ' ἡμῖν ἐμποροὶ ἐπέδωκαν πένσιμα διαμαρτυρίας εἰς τὸν αὐτὸν Νομάρχην, τὸ δὲ Δημ. Συμβούλιον ἐτηλεγράφησεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἐκθ. ἔκτον τὰς ἐκ τῆς πρεσβυτέρου οἰκονομίας μεγάλας ζημίας τοῦ εἰσαγ. ἐμπορίου. — **Κοιν. Κέννησις.** Ἀνεχώρησαν εἰς Ἀθήνας ὁ Νομάρχης κ. Σελᾶς κληθεὶς διὰ λόγους ὑπηρεσίας, ὁ κληρ. βουλευτὴς κ. Ν. Ι. Παπαδόπουλος, ὁ εὐγ. κ. Χριστ. Ι. Δαλιῆς φοιτητῆς καὶ οἱ εὐγ. κ. κ. Ἀντωνίου καὶ Ἰωάννης ἀδελφ. Ἡ Νεοκλή φοιτητὴς.

ΤΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΛΗΜΟΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΤΥΠΟΓΡ. Κ. ΚΟΜΝΟΠΟΥΛΟΣ